

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 159 din 10.04.2024

Dosar nr: 350/2022

Petiția nr: 3775/25.05.2022

Petent:

Reclamat: Policlinica Medicală (Reclamat 1), (Reclamat 2)

Obiect: petenta, persoană cu dizabilități (hipoacuzică), reclamă că a fost refuzată de medicul specialist spre a fi consultată deoarece a solicitat să fie consultată fără mască de protecție, pentru a se putea înțelege cu medicul.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

1. ..

Numele, domiciliul, reședința sau sediul părților reclamate

2. Policlinica Medicală ..

3. ..

II. Procedura de citare a părților

4. În temeiul art. 20, alin. 4 din OG nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

5. Prin adresa nr. 3775/09.06.2022 a fost citată petenta iar prin adresa nr. 4107/09.06.2022 au fost citate părțile reclamate, părțile fiind invitate pentru ședința de audieri din data de 28.06.2022 (filele 11-13 la dosar).

6. Partea reclamată 2 a depus un punct de vedere înregistrat cu nr. 4430/24.06.2022, însoțit de înscrisuri (filele 16-24 la dosar).

7. Partea reclamată 1 a depus un punct de vedere înregistrat cu nr. 4510/28.06.2022 (filele 35-38 la dosar).

8. Punctele de vedere ale părților reclamate au fost comunicate petentei prin adresa nr. 4897/13.07.2022, acordându-se acesteia un termen pentru depunerea de note/concluzii scrise (fila 43 la dosar).

9. Părțile au fost recitate pentru ședința de audieri din data de 05.09.2022 prin adresele nr. 5340/29.07.2022 (filele 46-50 la dosar).

10. Părțile reclamate au recomunicat punctele lor de vedere la dosar, la data de 19.08.2022 și 05.09.2022, acestea fiind transmise petentei prin adresa nr. 4897/13.07.2022 (fila 58 la dosar).

11. Petenta a transmis note scrise la data de 18.11.2022, însoțite de înscrisuri (filele 69-71 la dosar).

12. Procedură legal îndeplinită.

III. Susținerile părților conform obiectului dosarului

Susținerile petentei

13. Petenta sesizează Consiliul cu privire la o posibilă faptă de discriminare, arătând următoarele:

14. Petenta este persoană hipoacuzică bilateral de percepție, purtătoare de aparate auditive, fiind dependentă în proporție de 90% de cititul pe buze. Purtarea măștii de către persoanele cu care interacționează face, pentru petentă, dificilă sau chiar imposibilă înțelegerea iar pandemia s-a dovedit o reală provocare pentru ea, apelând mereu la amabilitatea oamenilor de a-și da masca jos atunci când comunică cu ei.

15. În data de 21.04.2022, petenta s-a programat telefonic la clinica medicală pentru recuperare medicală, menționând situația ei specială ca și persoană hipoacuzică și solicitând ca, atât întâlnirea cu medicul cât și sesiunile de recuperare, să se desfășoare fără purtarea măștii de protecție atunci când se comunică cu ea.

16. În data de 12.05.2022, petenta s-a prezentat la clinică, având programare la consultația inițială cu medicul specialist pentru stabilirea unui program de recuperare. Deși petenta a specificat faptul că este persoană hipoacuzică și a rugat medicul să comunice cu ea fără mască pentru a facilita înțelegerea, medicul a refuzat să o consulte și a dat-o afară din cabinet. Deși petenta a încercat să explice și a solicitat ca împreună să găsească o variantă de rezolvare a situației, medicul a refuzat să vină cu orice altă propunere prin care petenta să poată fi consultată. Solicitând o discuție cu directorul clinicii, petenta a primit același răspuns din partea managerului, pe același ton total necorespunzător.

17. Petenta arată că înțelege obligativitatea purtării măștii de protecție însă, în cazul tratării persoanelor care au nevoi speciale nu există soluții concrete pentru un consult adecvat.

18. În concluzie, petenta apreciază că faptele descrise încalcă prevederile OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată și solicită admiterea petiției astfel cum a fost formulată.

19. În susținerea celor menționate în petiție, s-au depus la dosar următoarele înscrisuri: certificat de handicap, print-screen privind apelul telefonic la clinică în vederea programării și după email-ul transmis către policlinică, prin care s-a solicitat poziția oficială a instituției vis-a-vis de cele semnalate (filele 8-10 la dosar).

20. În notele scrise depuse la dosar petenta reiterează cele menționate anterior în petiție și face următoarele precizări:

21. Consideră că refuzarea accesului la serviciile de sănătate prin nefurnizarea unei modalități de comunicare adaptată nevoilor sale, precum și lipsa de interes în a identifica aceste metode urmată de utilizarea unui ton foarte ridicat și excluderea petentei din cadrul policlinicii fără niciun motiv real reprezintă o încălcare a drepturilor omului și mai cu seamă a persoanelor cu dizabilități, precum și o reală formă de discriminare. Lipsa informării precum și a accesibilizării pentru persoanele cu deficiențe de auz/surde într-o instituție al

căru scop este acela de a trata toate tipurile de pacienți ce necesită recuperare sau servicii medicale, în contextul în care au fost puși la curent cu situația pacientei și și-au dat acordul că nu vor fi probleme, ulterior dând dovadă de totală lipsă de empatie, reprezintă o altă formă de excludere sau restricționare.

22. Menționează că solicitarea sa telefonică a fost de a se verifica, pentru preîntâmpinarea problemelor de comunicare, dacă se poate ca persoana de specialitate cu care petenta comunică, să își dea masca jos atunci când îi adresează o întrebare sau furnizează o informație pentru ca aceasta să se poată asigura că înțelege tot ce i se comunică, pacienta urmând să poarte masca pe tot parcursul consultației și, ulterior, a tratamentului. Rugămintea a fost deci, nu ca pacienta să își dea masca jos ci persoana care comunică cu ea să își dea masca jos atunci când interacționează cu ea, confirmarea din partea secretariatului fiind că nu vor fi probleme și că se vor adapta nevoilor petentei astfel încât să beneficieze de consultația medicală solicitată. Personalul medical a fost informat că urmează să intre în contact cu o persoană cu nevoi speciale care necesită accesibilizare pentru facilitarea comunicării.

23. Se arată că petentei nu i-a fost oferită nicio variantă concretă, adaptată nevoilor ei sau nu i s-a arătat prin gestică, limbaj non-verbal sau comunicare scrisă, nicio aplicație telefonică care ar putea facilita conversația, astfel încât să înțeleagă în totalitate ce i se comunică. În cazul de față, deși petenta a repetat că nu înțelege ce i se comunică, a fost nevoită să se rezume la limbajul gestual al medicului și la țipetele acesteia pentru a descifra că nu este de acord să își dea jos masca de protecție. Labiolectura este o necesitate pentru petentă, fiind modalitatea ei adaptivă pe care o folosește în interacțiunile sociale ca urmare a pierderii unuia dintre simțurile de bază. Pentru că nu i s-a explicat pe înțelesul ei, adaptat la nevoile acesteia, motivul real pentru care nu a fost consultată, ci doar s-a ridicat tonul și a fost poftită să iasă afară din instituție, fără a i se oferi niciun fel de lămuriri concrete, petenta a părăsit clinica medicală simțindu-se umilită și frustrată.

24. Referitor la afirmațiile privind aparatul auditiv folosit de petentă, se arată că medicul nu avea de unde să știe ce fel de aparat poartă aceasta sau cât compensează aceste aparate pierderea ei auditivă. Nu i s-au pus întrebări în cadrul clinicii privind aparatul auditiv astfel încât să aibă motiv să facă astfel de prezumții.

25. Se solicită admiterea petiției așa cum a fost formulată și sancționarea persoanelor în conformitate cu legislația aplicabilă în domeniu.

Sușținerile părților reclamate

Sușținerile Reclamatei 2

26. Prin punctul de vedere depus la dosar, partea reclamată menționează următoarele:

27. Aceasta activează ca medic specialist recuperare medicală la o clinică privată, care își desfășoară activitatea în clădirea cunoscută drept Policlinica ... În cadrul clinicii se oferă servicii medicale diverse și de recuperare specifice, zilnic fiind efectuate consultații medicale și proceduri de recuperare pentru un număr considerabil de persoane.

28. Se arată că în contextul pandemic, începând cu luna martie 2020, accesul în clinică se realizează cu purtarea corespunzătoare a măștii medicale, atât din partea personalului medical cât și a pacienților și, începând cu data de 08.03.2022, când obligativitatea purtării măștii în interior a rămas o recomandare din partea autorităților, prin decizia asociatului unic al clinicii, s-a hotărât obligativitatea purtării măștii în interiorul clinicii de către personalul

medical, precum și recomandarea pentru pacienții care accesează serviciile clinicii de a purta mască de protecție. În hol și pe ușa de la intrare există numeroase afișe și informații prin care se aduc la cunoștința persoanelor care intră în clinică, aceste măsuri de protecție, purtarea măștii reprezentând un mijloc eficient de protecție și de împiedicare a îmbolnăvirilor sau transmiterii bolii.

29. În continuarea expunerii, reclamata arată că petenta a făcut o programare telefonică pentru consult în data de 12.05.2022, ora 8,30 și medicul a fost înștiințat de către personalul clinicii de faptul că pacienta este o persoană hipoacuzică, care a solicitat ca pe parcursul consultației să își lase masca în jos, dacă este necesar, în unele momente. Reclamata a fost de acord cu solicitarea, acest lucru întâmplându-se de mai multe ori în relația cu pacienți hipoacuzici care, din dorința de a fi înțeleși mai bine, își coboară masca pentru a comunica.

30. Se arată că pacienta a întârziat la ora programată, venind cu o întârziere de aproape un sfert de oră și, neanunțată în prealabil, a intrat în cabinetul medicului având în mână un pahar cu cafea. După intrarea în cabinet, pacienta i-a solicitat medicului să își dea masca jos pe parcursul consultației, transmitând faptul că este hipoacuzică și că este obișnuită să citească pe buzele oamenilor cu care interacționează.

31. La solicitările pacientei, medicul i-a comunicat că nu își va da masca jos dar că există numeroase mijloace prin care se realizează consultul medical al persoanelor hipoacuzice, unul dintre acestea și cel mai simplu fiind folosirea unei aplicații pe care medicul o avea deja instalată în telefonul personal. Pacienta a refuzat folosirea aplicației declarând că nu este de acord cu folosirea altor mijloace și a solicitat în mod ferm ca atât medicul cât și personalul medical cu care va interacționa în clinică să nu poarte mască pe durata terapilor pe care ea le va urma.

32. Se arată că medicul a recunoscut solicitarea petentei de a-și da ea însăși jos masca atunci când interacționează cu personalul medical, pentru a se putea exprima mai clar și, nicidecum nu s-a pus problema pentru lipsa măștii de protecție la nivelul întregului personal medical. De asemenea, s-a remarcat faptul că la acel moment, petenta purta un aparat auditiv modern, performant iar discuțiile dintre cele două persoane s-au purtat cu purtarea măștilor medicale de protecție, o discuție coerentă, realizată fără măcar o singură sincopă în modul de a înțelege, de către pacientă, a ideilor pe care medicul le exprima, precum și invers.

33. Solicitând să vorbească cu un superior, coordonatorul clinicii care a venit să discute cu petenta i-a comunicat acesteia că dialogul se desfășoară fără dificultăți în condițiile în care pacienta poartă un aparat auditiv performant și nu este necesară scoaterea măștilor de protecție de către personalul medical, comunicându-i petentei faptul că politica clinicii este aceea ca personalul medical să poarte masca medicală de protecție, precum și importanța acesteia atât pentru personalul medical cât și pentru pacienți. În urma discuției pacienta a plecat din clinică trântind ușa și adresând cuvinte nepotrivite personalului medical.

34. În concluzie, reclamata apreciază că petenta nu a fost discriminată și nu are temei legal pentru formularea sesizării. Fapta invocată de petentă este aceea că medicul nu a efectuat consultația fără purtarea măștii de protecție, așa cum a solicitat, pe motiv că aceasta este hipoacuzică și că ar fi singurul mod în care ar fi înțeles ce i se comunică. Reclamata nu a refuzat niciodată consultarea pacientei pe motiv că aceasta este hipoacuzică, cu atât mai mult cu cât tratează foarte multe persoane cu această deficiență. Medicul a prezentat pacientei mai multe alternative viabile în vederea asigurării comunicării eficiente cu aceasta, respectiv: aplicația pe telefonul mobil, tabla de scriere, folosirea telefonului mobil în dialog,

pentru amplificarea sunetului, alternative pe care aceasta le-a refuzat, solicitând în mod imperativ scoaterea măștii de protecție a medicului, ca singura metodă de comunicare. Deși pacienta purta un aparat auditiv modern.

35. Reclamata apreciază că, lăsând la o parte inutilitatea scoaterii măștii de protecție de către personalul medical, în condițiile în care discuția se desfășura normal, precum și alternativele viabile ce puteau fi folosite în acest caz, prezentate petentei și folosite în atâtea ocazii în dialogurile cu pacienții hipoacuzici, purtarea măștii de către medic în timpul consultației reprezintă o practică justificată obiectiv și legitim, pe care legiuitorul o exclude astfel din categoria discriminărilor.

36. Se solicită respingerea în totalitate a solicitării formulate de petentă, precum și să se constate faptul că nu s-a săvârșit nicio faptă care să poată fi încadrată în dispozițiile OG nr. 137/2000.

37. Partea reclamată a depus la dosar următoarele înscrisuri: decizia asociatului unic al societății, înscrisuri privind justificarea imposibilității de prezentare la ședința de audieri (filele 20-24 la dosar).

Sușținerile Reclamatei 1

38. Prin punctul de vedere depus la dosar, partea reclamată menționează următoarele:

39. În cazul de față nu se poate pune problema existenței unei situații de discriminare, care presupune excluderea sau respingerea unei persoane sau a unei minorități de la drepturile conferite unei majorități, deoarece purtarea măștii medicale de protecție în cadrul unității sanitare are scopul de a preveni îmbolnăvirea și de a ocroti sănătatea tuturor pacienților care aleg să acceseze serviciile medicale oferite de clinică.

40. Se arată că obligația purtării măștii de către personalul medical, precum și recomandarea purtării măștii de către pacienți în unitatea sanitară a fost dispusă prin decizia asociatului unic din data de 10.03.2022, acest document fiind afișat la loc public, astfel încât toți cetățenii să cunoască acest fapt în scopul prevenirii îmbolnăvirii și răspândirii în masă a oricăror posibile infecții cu transmitere aerobă, prin aceasta ducându-se la îndeplinire dispozițiile art. 38 din Legea nr. 46/2003 privind drepturile pacienților, conform cărora: furnizorii de servicii medicale sunt obligați să afișeze la loc vizibil standardele proprii în conformitate cu normele de aplicare a legii.

41. Se arată că organizarea asistenței medicale și a sistemului de asigurări sociale pentru boală, accidente, maternitate și recuperare, controlul exercitării profesiilor medicale și a activităților paramedicale, precum și alte măsuri de protecție a sănătății fizice și mentale a persoanei se stabilesc potrivit legii, în speță Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată. Totodată, prin legea fundamentală a statului român a fost statuată și posibilitatea de instituire, prin lege, a unor restricții de la exercitarea unor drepturi sau libertăți fundamentale, prioritar fiind și ocrotirea sănătății tuturor cetățenilor și, pe cale de consecință, protecția și ocrotirea sănătății tuturor pacienților în mod egal și nediscriminatoriu.

42. Maska este o barieră împotriva transmiterii infecției, o barieră mecanică care s-a arătat eficientă, demonstrată din punct de vedere medical și științific iar utilizarea măștii este o măsură care trebuie aplicată de toți în unitățile sanitare, care prin specificul activității reprezintă un risc ridicat de transmitere a oricărei infecții.

43. De asemenea, reclamata arată că în această unitate sanitară, medicii au în dotarea cabinetului aparatura necesară pentru a putea facilita, în timpul consultației, interacțiunea

cu diferite categorii de pacienți care prezintă anumite dizabilități. În cazul petentei, se are în vedere acel program de pe telefonul mobil, care îi arată în scris, pe ecranul telefonului, dialogul care are loc în timpul consultației cu medicul care efectuează consultația, program ce i-a fost arătat pacientei în timpul consultației din data de 12.05.2022, dar pe care pacienta l-a refuzat în totalitate și categoric.

44. Se precizează că, potrivit prevederilor Legii nr. 46/2003 privind drepturile pacienților nu a avut loc nicio faptă de discriminare. Pacientul are dreptul de a fi informat cu privire la serviciile medicale disponibile, precum și la modul de a le utiliza, obligații care au fost duse la îndeplinire de către furnizorul de servicii.

45. Conform prevederilor Legii nr. 95/2006 privind reforma în sănătate, asigurații au dreptul să aleagă furnizorul de servicii medicale, precum și casa de asigurări de sănătate la care se asigură. Reclamata apreciază că, în cadrul unității sanitare, niciun pacient nu a fost tratat cu încălcarea dispozițiilor legislative privind sistemul de asigurări sociale de sănătate din România și, prin aceasta, nu a fost adusă nicio atingere niciunui pacient, în speță petenta.

46. În concluzie, reclamata apreciază că petenta nu a fost discriminată și solicită respingerea petiției.

47. Partea reclamată a depus la dosar următoarele înscrisuri: nota de relații a administratorului unității sanitare, prezentă la discuțiile cu petenta (filele 60-61 la dosar).

În ședința de audieri din data de 28.06.2022 și 05.09.2022, părțile din prezenta cauză au menționat următoarele aspecte:

48. Petenta arată că a contactat clinica pentru a le prezenta situația menționând că este necesar să fie dată jos masca pentru a putea înțelege. Întrând în cabinet, medicul a apostrofat-o și i-a oferit o mască deși la acel moment nu mai era necesară purtarea măștii de protecție și a invitat-o în cabinet. Prezentându-i situația medicală, medicul a început să țipe la ea și petenta a solicitat prezența directorului clinicii, care a invitat-o afară din clinică.

49. Petenta arată că s-a confruntat cu o situație umilitoare deoarece nu s-a dorit comunicarea cu ea deși în perioada pandemiei, la un alt consult medical, i s-au scris întrebările la care trebuia să răspundă.

50. În discuția cu administratorul clinicii, petenta a spus că este persoană hipoacuzică și că medicul neurolog i-a spus că trebuie să poarte masca, înțelegând din gesturi că trebuie să iasă din cabinet.

51. Petenta precizează faptul că aparatele auditive bilaterale pe care le poartă sintetizează sunetele dar nu îi oferă o înțelegere perfectă.

52. Petenta recunoaște că a părăsit clinica într-un mod urât, fapt pentru care își cere scuze, însă la acel moment s-a țipat la ea, nefiind prima dată când este tratată așa. Deși a înțeles decizia clinicii de a purta masca, a avut o problemă cu clinica și cu medicul care efectua consultația pentru modul cum a fost tratată deoarece s-a ridicat tonul la ea.

53. Reprezentantul legal al părții reclamate 1 arată că petenta s-a înțeles la telefon cu personalul clinicii deși folosea o proteză bilaterală. La data stabilită pentru consultație petenta a întârziat 12 minute, a venit fără mască de protecție primind una de la medic și, apoi a cerut medicului să-și dea masca jos. Medicul i-a explicat că nu își poate da masca jos și a fost chemat managerul clinicii să rezolve situația. Acesta a constatat că se putea înțelege cu pacienta deși aceasta purta masca medicală de protecție.

54. Reclamata 2 arată că este medic primar ORL pentru persoane hipoacuzice și, în același timp este și administratorul clinicii, fiind chemată deoarece medicul neurolog nu reușea să se înțeleagă cu pacienta, aceasta solicitând ca medicul să își dea jos masca de protecție. I-a comunicat petentei că nu se poate da curs cererii ei, în primul rând pentru că medicul are o patologie care nu îi permite să nu poarte masca și apoi pentru respectarea deciziei luată la nivelul clinicii pentru întreg personalul. Reclamata apreciază că nici ea și nici medicul neurolog nu au ținut la petentă ci petenta a avut un comportament nepotrivit.

55. Se arată că petenta știa condițiile în care se realiza consultația inclusiv alternativele de comunicare, având o convorbire telefonică prealabilă cu personalul de la recepția clinicii.

56. Deoarece petenta a ieșit din clinică ținând și trântind ușa, managerul nu a mai reușit să-i prezinte acesteia alternativele pentru comunicarea cu medicul, având timp doar să-i comunice faptul că medicul nu își poate da jos masca de protecție. În aceeași perioadă au mai fost consultați și alți pacienți hipoacuzici și nu au fost niciun fel de probleme generate de purtarea măștii de protecție.

IV. Motivarea în fapt și drept

Legislație și principii

57. OG nr. 137/2000 definește discriminarea directă prin art. 2 alin. 1, care prevede: *„Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”.*

58. Astfel se poate considera discriminare

- o diferențiere
- bazată pe un criteriu
- care atinge un drept.

59. Analiza diferențierii se realizează prin compararea a două situații (art. 1 alin. 3 al OG nr.137/2000: *„exercitarea drepturilor enunțate în cuprinsul prezentului articol privește persoanele aflate în situații comparabile”*).

60. Prin nediferențiere judecătorii Curții Europene a Drepturilor Omului (în continuare CEDO) înțeleg în primul rând tratamentul egal al persoanelor care se află în situație similară sau analoagă: *„art. 14 protejează persoanele plasate în situație similară”* (Marckx împotriva Belgiei, 13 iunie 1979, §32) sau *„analoagă”* (Van der Mussel împotriva Belgiei, 23 noiembrie 1983, §46) ori *„relevant similară”* (Fredin împotriva Suediei, 18 februarie 1991, §60), ulterior fiind utilizată sintagma *„analoagă ori relevant similară”* (Sheffield și Horsham împotriva Regatului Unit, 30 iulie 1998, §75).

61. Fapta de discriminare este determinată de existența unui criteriu, iar între acest criteriu și faptele imputate reclamatului trebuie să existe un raport de cauzalitate.

62. Criteriile enumerate de OG nr. 137/2000 sunt doar ilustrative, nu exhaustive, precizând *„sau oricare alt criteriu”*, însă aceste criterii, conform cauzisticii CEDO, trebuie să reprezinte caracteristici personale pe baza cărora persoane sau grupuri de persoane pot fi deosebite unele de altele (Kjeldsen, Busk Madsen și Pedersen împotriva Danemarcei, 7 decembrie

1976, §56). „Art. 14 nu protejează împotriva oricărui tratament diferențiat ci doar împotriva acelor care se bazează pe o caracteristică identificabilă, obiectivă sau personală ori pe «statut», pe baza cărora o persoană sau un grup de persoane se diferențiază între ele” (Clift împotriva Regatului Unit, 13 iulie 2010, §55), menționând că noțiunea „*orice altă situație*” trebuie să se interpreteze cât mai larg posibil (Clift împotriva Regatului Unit, 13 iulie 2010, §56-61), cu atât mai larg cu cât dreptul atins este considerat a fi mai important (Clift împotriva Regatului Unit, 13 iulie 2010, §62).

63. Privind dreptul, Colegiul director se poate raporta la orice drept prevăzut de OG nr. 137/2000, de legislația națională respectiv de tratatele internaționale ratificate de România. CEDO, în cauza Sejdić și Finci împotriva Bosniei și Herțegovinei, 22 decembrie 2009, §53, arată că *Protocolul adițional nr. 12 la Convenția europeană a drepturilor omului* acoperă patru cazuri, în particular când o persoană este discriminată

„i. în a se bucura de orice drept asigurat în mod specific unei persoane conform legislației naționale;

ii. în a se bucura de un drept care se poate deduce din obligația clară a unei autorități publice în temeiul legislației naționale;

iii. de către o autoritate publică în exercitarea puterii discreționare (spre exemplu acordarea unor subvenții);

iv. prin orice alt act sau omisiune de către o autoritate publică (spre exemplu comportamentul autorităților de impunere a respectării legii când controlează o rebeliune).”

Colegiul director al CNCD reține următoarele:

64. Colegiul director constată că petenta a fost refuzată de medicul specialist spre a fi consultată întrucât nu a purtat masca de protecție, aceasta solicitând să fie consultată fără mască pentru a se putea înțelege cu medicul.

65. Fapta sesizată nu reprezintă discriminare, având în vedere faptul că petenta avea alternative de comunicare cu medicul specialist și dacă purta masca de protecție, astfel nu există drept încălcat.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Fapta sesizată nu reprezintă discriminare conform art. 2 alin 1 din *OG nr. 137/2000*.
2. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

V. Modalitatea de plată a amenzii:

Nu este cazul

VI. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și a Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BABUȘ RADU – Membru

DIACONU ADRIAN – Membru

OLTEANU CĂTĂLINA - Membru

RAIU CĂTĂLIN VALENTIN – Membru

SĂVULESCU RADU COSMIN – Membru

Redactată și motivată: F.LB, H.I.

Data redactării: 07.05.2024

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.